

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย เรื่อง "การใช้ตัวแบบภาพยนตร์ เพื่อลดความกลัวของเด็ก
วัยรุ่นไทย"

ความมุ่งหมาย

เพื่อศึกษาว่า การใช้ตัวแบบภาพยนตร์ (film modeling) จะมีผลต่อการ
ลดความกลัวของเด็กวัยรุ่นไทยได้หรือไม่

การดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นนักเรียนวัยรุ่นของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการที่
มีอายุระหว่าง 13 - 15 ปี (อายุเฉลี่ย 13 ปี 4 เดือน) ได้จากการรับสมัครนักเรียน
ที่มีความกลัวหนู จำนวน 120 คน นำไปทดสอบพฤติกรรมการหลีกเลี่ยง ตามแบบสังเกต
พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงของ เอ็ม ไมค์ นาวาส (M. Mike Nawas 1972) แล้วเลือก
นักเรียนที่มีความกลัวสูงจากผู้ที่สามารถแสดงพฤติกรรมได้อย่างมากไม่เกินชั้นที่ 12 ใน
จำนวน 20 ชั้นของแบบสังเกตพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงมาจำนวน 30 คน โดยใช้การสุ่ม
ตัวอย่างโดยการจับฉลาก แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน คือ กลุ่มทดลอง ซึ่ง
ให้ดูตัวแบบภาพยนตร์ และกลุ่มควบคุม ซึ่งไม่ให้ดูตัวแบบภาพยนตร์ โดยใช้วิธีการสุ่มโดย
การจับฉลากเช่นกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ภาพยนตร์ ภาพยนตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นต้นแบบนี้ ใช้ฟิล์ม 8 มม. เวลาฉายประมาณ 13 นาที โดยที่ภาพยนตร์นี้แสดงการปะทะสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับหนู โดยมีเด็กผู้หญิง 3 คน อายุต่ำกว่า 13 ปี แสดงเป็นต้นแบบที่เริ่มแรกมีความกลัว (coping model) แต่ต่อมาค่อย ๆ กล้าที่จะจับหนูด้วยมือเปล่า จนในที่สุดสามารถอุ้มหนูและให้มันคลานบนมือได้ และสามารถเล่นกับหนูได้อย่างสนุกสนาน
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการหลีกเลี่ยง ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการหลีกเลี่ยง (Behavior Avoidance Checklist) หรือ BAT ของ เอ็ม ไมค์ นาวาส (1972) ซึ่งมีพฤติกรรมทั้งหมด 20 ชิ้น

การดำเนินการวิจัย

แบ่งออกเป็น 2 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นเตรียมการ เตรียมอุปกรณ์สถานที่ที่จะฉายภาพยนตร์ และสถานที่ใช้ทดสอบพฤติกรรมความกลัวของกลุ่มตัวอย่าง จัดนัดหมายวัน เวลา ให้ผู้รับการทดลอง จากกลุ่มทดลอง เข้ามารับภาพยนตร์ครั้งละ 5 คน และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเข้าทดสอบพฤติกรรมครั้งละ 1 คน
2. ชั้นดำเนินการทดลอง ให้ผู้รับการทดลองจากกลุ่มทดลองดูภาพยนตร์ครั้งละ 5 คน ตามวันเวลาที่กำหนดให้ โดยกำชับให้ตั้งใจดู หลังจากนั้นทดสอบพฤติกรรมครั้งละ 1 คน ทั้ง 2 กลุ่ม โดยให้ผู้รับการทดลองแสดงพฤติกรรมตามที่ผู้วิจัยบอกตามแบบสังเกตพฤติกรรมการหลีกเลี่ยง จนกระทั่งผู้รับการทดลอง ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมต่อไปได้ ผู้วิจัยก็ยุติการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการแบบสังเกตพฤติกรรมครั้งก่อนได้รับการทดลอง (pre-test) และครั้งหลังได้รับการทดลอง (post-test) ของกลุ่มตัวอย่าง

2. วิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมครั้งหลังได้รับการทดลอง (post-test) โดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) โดยมีคะแนนครั้งก่อนได้รับการทดลอง (pre-test) เป็นตัวแปรร่วม (Covariate)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ถูกทดลองจากกลุ่มทดลอง มีความกลัวลดลงกว่าผู้ถูกทดลองจากกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวัดระดับความกลัว ถ้าจะให้ได้เที่ยงตรงและแม่นยำแล้ว ควรจะใช้เครื่องมือวัดการเปลี่ยนแปลงทางสรีระ เช่น เครื่องมือ Biofeedback
2. ใช้ตัวแบบภาพยนตร์ในการลดความกลัว ก็กลุ่ม ตัวอย่างที่มีความกลัวรุนแรง เพื่อศึกษาว่าตัวแบบภาพยนตร์จะสามารถลดความกลัวของกลุ่มตัวอย่างนั้นหรือไม่ และเพื่อความสอดคล้องกับข้อเสนอของมอร์ริส (Morris 1974) หรือไม่
3. เพื่อดูการคงอยู่ของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น ควรมีการติดตามผลหลังจากทดลองแล้ว 3 เดือนหรือ 6 เดือน
4. นำกลวิธีการใช้ตัวแบบภาพยนตร์ไปใช้ในการปรับพฤติกรรมอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมการตั้งใจเรียน พฤติกรรมของเด็กเล็กที่แยกตนเอง พฤติกรรมของเด็กเล็กที่กลัวโรงเรียน (school phobia)